

Publicatieblad van de Europese Unie

C 98

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

64e jaargang
22 maart 2021

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2021/C 98/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
--------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2021/C 98/02	Zaak C-600/20 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2020 door Anne-Marie Klose tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 september 2020 in zaak T-81/20, Anne-Marie Klose/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)	2
2021/C 98/03	Zaak C-640/20 P: Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2020 door PV tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 30 januari 2020 in de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18, PV/Commissie	2
2021/C 98/04	Zaak C-643/20: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Veszprémi Törvényszék (Hongarije) op 30 november 2020 — ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2021/C 98/05	Zaak C-670/20: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Ráckevei Járásbíróság (Hongarije) op 8 december 2020 — EP e.a. / ERSTE Bank Hungary Zrt.	4
2021/C 98/06	Zaak C-673/20: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal judiciaire d'Auch (Frankrijk) op 9 december 2020 — EP / Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques	5
2021/C 98/07	Zaak C-675/20 P: Hogere voorziening ingesteld op 11 december 2020 door Colin Brown tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 5 oktober 2020 in zaak T-18/19, Brown/Commissie	6

NL

2021/C 98/08	Zaak C-701/20: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 22 december 2020 — Avis Autovermietung Gesellschaft mbH/ Verein für Konsumenteninformation	7
2021/C 98/09	Zaak C-718/20 P: Hogere voorziening ingesteld op 28 december 2020 door Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 15 oktober 2020 in zaak T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Commissie	7
2021/C 98/10	Zaak C-14/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 8 januari 2021 — Sea Watch E.V./ Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo	9
2021/C 98/11	Zaak C-15/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 8 januari 2021 — Sea Watch E.V./ Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle	11
2021/C 98/12	Zaak C-20/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 13 januari 2021 — JW, HD, XS / LOT Polish Airlines	13
2021/C 98/13	Zaak C-31/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 19 januari 2021 — Eurocostruzioni Srl / Regione Calabria	14
2021/C 98/14	Zaak C-34/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 20 januari 2021 — Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium	15
2021/C 98/15	Zaak C-35/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven kasatsionien sad (Bulgarije) op 19 januari 2021 — “Konservinvest” OOD / “Bulkons Parvomay” OOD	15
2021/C 98/16	Zaak C-42/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 januari 2021 door Lietuvos geležinkeliai AB tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid) van 18 november 2020 in zaak T-814/17, Lietuvos geležinkeliai/Commissie	16
2021/C 98/17	Zaak C-46/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 januari 2021 door het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 18 november 2020 in zaak T-735/18, Aquind / ACER	17
2021/C 98/18	Zaak C-60/21: Beroep ingesteld op 1 februari 2021 — Europese Commissie / Koninkrijk België . . .	18

Gerecht

2021/C 98/19	Zaak T-110/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kazembe Musonda / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	19
2021/C 98/20	Zaak T-110/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Boshab / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Eigendomsrecht – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	20
2021/C 98/21	Zaak T-113/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kampete / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	20

2021/C 98/22	Zaak T-116/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kande Mupompa/ Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Eigendomsrecht – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	21
2021/C 98/23	Zaak T-118/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Amisi Kumba/ Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	22
2021/C 98/24	Zaak T-119/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 – Mutondo / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	23
2021/C 98/25	Zaak T-120/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Numbi / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	23
2021/C 98/26	Zaak T-121/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Ruhorimbere / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	24
2021/C 98/27	Zaak T-122/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Ramazani Shadary/ Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	25
2021/C 98/28	Zaak T-123/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kanyama / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	26

2021/C 98/29	Zaak T-124/19: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Ilunga Luyoyo/ Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)	26
2021/C 98/30	Zaak T-258/20: Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Klymenko/Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Oekraïne – Bevriezing van tegoeden – Lijst van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren – Handhaving van verzoekers naam op de lijst – Verplichting van de Raad om na te gaan of de beslissing van een autoriteit van een derde land is genomen met inachtneming van de rechten van verdediging en het recht op effectieve rechterlijke bescherming”) .	27
2021/C 98/31	Zaak T-352/18: Beschikking van het Gerecht van 4 februari 2021 — Germann Avocats/ Commissie (“Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding – Overheidsopdrachten voor diensten – Aanbestedingsprocedure – Vervolgonderzoek naar vakbondspraktijken op het gebied van non-discriminatie en diversiteit – Afwijzing van de offerte van een inschrijver – Gunningscriteria – Deels kennelijk rechtens ongegrond en deels kennelijk niet-ontvankelijk beroep”)	28
2021/C 98/32	Zaak T-35/21: Beroep ingesteld op 22 januari 2021 — SFD/EUIPO — Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)	28
2021/C 98/33	Zaak T-38/21: Beroep ingesteld op 19 januari 2021 — Inivos en Inivos/ Commissie	29
2021/C 98/34	Zaak T-40/21: Beroep ingesteld op 25 januari 2021 — Slowakije/Commissie	30
2021/C 98/35	Zaak T-50/21: Beroep ingesteld op 26 januari 2021 — About You/EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	31
2021/C 98/36	Zaak T-51/21: Beroep ingesteld op 26 januari 2021 — About You/EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	32
2021/C 98/37	Zaak T-69/21: Beroep ingesteld op 1 februari 2021 — Rotondaro/EUIPO — Pollini (COLLINI)	33
2021/C 98/38	Zaak T-72/21: Beroep ingesteld op 3 februari 2021 — Bowden en Young/ Europol	33
2021/C 98/39	Zaak T-74/21: Beroep ingesteld op 5 februari 2021 — Teva Pharmaceutical Industries en Cephalon/ Commissie	34
2021/C 98/40	Zaak T-80/21: Beroep ingesteld op 5 februari 2021 — Cargolux/ Commissie	35
2021/C 98/41	Zaak T-85/21: Beroep ingesteld op 8 februari 2021 — QF/Commissie	36
2021/C 98/42	Zaak T-602/20: Beschikking van het Gerecht van 28 januari 2021 — MS/Commissie	36

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2021/C 98/01)

Laatste publicatie

PB C 88 van 15.3.2021

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 79 van 8.3.2021

PB C 72 van 1.3.2021

PB C 62 van 22.2.2021

PB C 53 van 15.2.2021

PB C 44 van 8.2.2021

PB C 35 van 1.2.2021

Deze teksten zijn beschikbaar in
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2020 door Anne-Marie Klose tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 september 2020 in zaak T-81/20, Anne-Marie Klose/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

(Zaak C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Anne-Marie Klose (vertegenwoordiger: I. Seher, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 11 februari 2021 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat rekwirante haar eigen kosten zal dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2020 door PV tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 30 januari 2020 in de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18, PV / Commissie

(Zaak C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: PV (vertegenwoordiger: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van 30 januari 2020 in de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18 vernietigen;
- de onderhavige zaak en de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18 afdoen overeenkomstig artikel 170 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie;
- verweerster te verwijzen in de kosten van zaak C-111/20 P en in alle andere proceskosten in de zaken T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 en T-224/18 R2.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het eerste middel heeft betrekking op onjuiste uitlegging van de artikelen 72 en 270 VWEU, en van artikel 23 van het Statuut van de ambtenaren, alsmede op de opvatting van het Gerecht dat het Statuut de exclusieve rechtsbron is voor de beslechting van gedingen tussen de personeelsleden en hun instelling;
2. Het tweede middel is ontleend aan schending van artikel 4 VEU, artikel 41 van het Handvest en artikel 11 bis van het Statuut;
3. Het derde middel is gebaseerd op schending van het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit” en van artikel 36 van het Statuut van het Hof;
4. Het vierde middel houdt verband met de artikelen 1, 3, 4, 31 en 41 van het Handvest en met artikel 1 sexies en artikel 12 bis van het Statuut;
5. Het vijfde middel heeft betrekking op het gebruik van “valse intellectuelen”, op een onjuiste uitlegging van artikel 59, lid 1, derde en vijfde alinea, van het Statuut en op schending van intern besluit 92 2004 van de Commissie van 6 juli 2014;
6. Het zesde middel houdt verband met bedrieglijk opzet bij de toepassing van het beginsel van niet-nakoming in synallagmatische verhoudingen;
7. Het zevende middel is ontleend aan schending van artikel 41 van het Handvest en artikel 25 van het Statuut alsmede aan frauduleus misbruik van 21 593,64 EUR aan achterstallige bezoldiging door het PMO;
8. Het achtste middel heeft betrekking op een door weglating onjuiste weergave van de gevolgen van de nietigverklaring van de eerste tuchtprocedure CMS 13/087;
9. Het negende middel betreft schending van artikel 15 van het Handvest;
10. Het tiende middel, dat subsidiair wordt aangevoerd, is ontleend aan schending van het verbod om “ultra petita” te gaan.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Veszprémi Törvényszék (Hongarije) op 30 november 2020 — ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-643/20)

(2021/C 98/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Veszprémi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 90, leden 1 en 2, van richtlijn 2006/112/EG⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: “btw-richtlijn”), gelet in het bijzonder op het arrest van het Hof in de zaak Enzo Di Maura (zaak C-246/16⁽²⁾) en de beschikking van het Hof in de zaak Porr Építési Kft. (zaak C-292/19⁽³⁾), alsook de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid aldus worden uitgelegd dat de lidstaten in geval van terugvordering van de btw over definitief oninbare vorderingen geen eerder tijdstip als aanvangstijdstip van de verjaring kunnen vaststellen dan het tijdstip waarop de vordering die aan de terug te vorderen btw ten grondslag ligt oninbaar is geworden?

- 2) Moeten artikel 90, leden 1 en 2, en artikel 273 van de btw-richtlijn, gelet in het bijzonder op het arrest van het Hof in de zaak Enzo Di Maura (zaak C-246/16) en de beschikking van het Hof in de zaak Porr Építési Kft. (zaak C-292/19), de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid alsook het beginsel van fiscale neutraliteit aldus worden uitgelegd dat deze zich verzetten tegen de praktijk van de betreffende handhavingsinstantie van een lidstaat waarbij deze instantie in geval van terugvordering van de btw over definitief oninbare vorderingen als voorwaarde voor de terugvordering stelt dat belastingplichtigen naast het geldend maken van hun vordering in een liquidatieprocedure verdere maatregelen nemen om tot inning over te gaan?
- 3) Moeten artikel 90, leden 1 en 2, en artikel 273 van de btw-richtlijn, gelet in het bijzonder op het arrest van het Hof in de zaak Enzo Di Maura (zaak C-246/16) en de beschikking van het Hof in de zaak Porr Építési Kft. (zaak C-292/19), de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid alsook het beginsel van fiscale neutraliteit aldus worden uitgelegd dat deze zich verzetten tegen de praktijk van de handhavingsinstantie van een lidstaat volgens welke de dienstverrichtende onderneming in geval van niet-betaling de dienstverlening onmiddellijk moet staken, want als zij zulks nalaat en de dienst blijft aanbieden, kan de btw over later definitief oninbaar geworden vorderingen niet worden teruggevorderd?
- 4) Moeten artikel 90, leden 1 en 2, en artikel 273 van de btw-richtlijn en de artikelen 15 tot en met 17 van het Handvest van grondrechten [van de Europese Unie], gelet in het bijzonder op het arrest van het Hof in de zaak Enzo Di Maura (zaak C-246/16) en de beschikking van het Hof in de zaak Porr Építési Kft. (zaak C-292/19), de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid alsook het beginsel van fiscale neutraliteit aldus worden uitgelegd dat deze bepalingen en beginselen zich ertegen verzetten dat de handhavingsinstantie van een lidstaat — na de beschikking van het Hof in de zaak Porr Építési Kft. — de in de vragen 2 tot en met [3] omschreven voorwaarden zonder enige rechtsgrondslag heeft vastgesteld en dat de belastingplichtigen vóór het definitief oninbaar worden van de vorderingen niet op de hoogte waren van deze voorwaarden?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:887

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:901

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Ráckevei Járásbíróság (Hongarije) op
8 december 2020 — EP e.a. / ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Zaak C-670/20)

(2021/C 98/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Ráckevei Járásbíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: EP, TA, FV en TB

Verwerende partij: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciële vragen

- 1) Kan, gelet op de uitlegging van artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾, gegeven in het arrest in zaak C-186/16 ⁽²⁾, Andriciu e.a., een contractueel beding betreffende de overname van het wisselkoersrisico, dat niet uitdrukkelijk bepaalt dat de schuldenaar uitsluitend en volledig het wisselkoersrisico draagt, maar enkel een verklaring van de schuldenaar bevat dat deze “zich ten volle bewust is van de potentiële risico’s die aan de transactie verbonden zijn, en in het bijzonder van het feit dat schommelingen van de betrokken vreemde valuta ten opzichte van de Hongaarse forint de kosten voor de terugbetaling van de lening in Hongaarse forinten zowel naar boven als naar beneden kunnen doen stijgen”, als duidelijk en begrijpelijk worden beschouwd?

- 2) Voldoet bovengenoemd contractueel beding aan de in het arrest in zaak C-186/16, *Andriciuc e.a.* gestelde voorwaarde dat de consument ook in staat moet zijn de mogelijk aanzienlijke economische gevolgen van de aanvaarding van het wisselkoersrisico voor zijn financiële verplichtingen te beoordelen, gelet op het document "Informatieblad betreffende de algemene risico's die verbonden zijn aan financiering in vreemde valuta", dat de consument bij de sluiting van de overeenkomst heeft moeten ondertekenen, en dat op identieke wijze verwijst naar zowel de gunstige als de ongunstige effecten van wisselkoersschommelingen en — in overeenstemming met de door de Magyar Bankszövetség (Hongaarse Bankfederatie) gepubliceerde informatie — het bestaan suggereert van een tendens van stabiele wisselkoersen die inhoudt dat gunstige en ongunstige financiële effecten elkaar op lange termijn compenseren?
- 3) Is bovengenoemd contractueel beding in overeenstemming met het in het arrest in zaak C-186/16, *Andriciuc e.a.*, geformuleerde vereiste dat de consument in staat moet zijn de mogelijk aanzienlijke economische gevolgen van de aanvaarding van het wisselkoersrisico voor zijn financiële verplichtingen te beoordelen, wanneer noch de overeenkomst, noch de bij de sluiting van de overeenkomst ondertekende informatieve nota over het wisselkoersrisico expliciet of impliciet aanwijzingen bevat dat de verhoging van de maandelijksse aflossingstermijnen aanzienlijk zou kunnen blijken, of in werkelijkheid zelfs om het even welk niveau zou kunnen bereiken?
- 4) Kan, gelet op de uitlegging van artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, gegeven in het arrest in zaak C-186/16, *Andriciuc e.a.*, een contractueel beding betreffende het wisselkoersrisico, waarin niet uitdrukkelijk is bepaald dat het wisselkoersrisico uitsluitend en volledig door de consument wordt gedragen, als duidelijk en begrijpelijk worden beschouwd, zodat uit de bepalingen van de overeenkomst niet uitdrukkelijk blijkt dat de verhoging van de maandelijksse termijnen aanzienlijk zou kunnen zijn, of in werkelijkheid zelfs om het even welk niveau zou kunnen bereiken?
- 5) Volstaat een verklaring in die zin van de consument, die in algemene bewoordingen is gesteld en in een standaardbeding van de overeenkomst is opgenomen, op zich om aan te tonen dat de informatie over het wisselkoersrisico voldeed aan het vereiste in het arrest C-186/16, *Andriciuc e.a.*, dat de informatie de gemiddelde consument ook in staat moet stellen de mogelijk aanzienlijke economische gevolgen van de overdracht van het wisselkoersrisico voor zijn financiële verplichtingen te beoordelen, wanneer geen andere bepaling van de overeenkomst en van de informatiemededeling een dergelijke conclusie wettigt?
- 6) Kan, gelet op de inhoud van het arrest in zaak C-186/16, *Andriciuc e.a.* worden geoordeeld dat de uitlegging van *Kúria*, volgens welke "het feit dat verweerster informatie over het wisselkoersrisico heeft verstrekt, op zich betekent dat verzoekster dit risico als een realistische hypothese moest beschouwen", in overeenstemming is met artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten?

(¹) Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

(²) ECLI:EU:C:2017:703.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal judiciaire d'Auch (Frankrijk) op 9 december 2020 — EP / Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

(Zaak C-673/20)

(2021/C 98/06)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal judiciaire d'Auch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EP

Verwerende partijen: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Andere partij: burgemeester van de gemeente Thoux

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat hiermee het Europees burgerschap wordt ingetrokken van Britse onderdanen die vóór het einde van de overgangperiode gebruik hebben gemaakt van hun recht van vrij verkeer en vrije vestiging in een andere lidstaat, met name voor hen die al meer dan vijftien jaar op het grondgebied van een andere lidstaat verblijven en onderworpen zijn aan de Britse wettelijke regeling genaamd de “15-jaarregel” (15 year rule), waardoor hun elk kiesrecht is ontnomen?
- 2) Zo ja, moeten de artikelen 2, 3, 10, 12 en 127 van het terugtrekkingsakkoord, de zesde alinea van de preambule van dit akkoord alsook de artikelen 18, 20 en 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, gelezen in onderlinge samenhang, aldus worden opgevat dat die Britse onderdanen op grond daarvan de aan het Europees burgerschap verbonden rechten die zij vóór de terugtrekking van hun land uit de Europese Unie genoten, zonder uitzondering mogen behouden?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, is het terugtrekkingsakkoord dan niet gedeeltelijk ongeldig wegens schending van de beginselen die de identiteit van de Europese Unie vormen, met name de artikelen 18, 20 en 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, maar ook van de artikelen 39 en [40] van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en gaat dit akkoord dan niet voorbij aan het evenredigheidsbeginsel voor zover het geen bepaling bevat op grond waarvan die onderdanen deze rechten zonder uitzondering mogen behouden?
- 4) Is artikel 127, lid 1, onder b), van het terugtrekkingsakkoord hoe dan ook niet gedeeltelijk ongeldig wegens schending van de artikelen 18, 20 en 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, maar tevens van de artikelen 39 en 40 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voor zover het burgers van de Unie die hun recht van vrij verkeer en vrije vestiging in het Verenigd Koninkrijk hebben uitgeoefend, het stemrecht en de kiesbaarheid voor de gemeenteraadsverkiezingen in dat land ontzegt en — indien het Gerecht en het Hof te dien aanzien dezelfde lezing hebben als de Conseil d'Etat — strekt deze schending zich dan niet uit tot onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die hun recht van vrij verkeer en vrije vestiging op het grondgebied van een andere lidstaat al meer dan 15 jaar hebben uitgeoefend en onderworpen zijn aan de Britse wettelijke regeling genaamd de “15-jaarregel” (15 year rule), waardoor hun elk kiesrecht is ontnomen?

Hogere voorziening ingesteld op 11 december 2020 door Colin Brown tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 5 oktober 2020 in zaak T-18/19, Brown/Commissie

(Zaak C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Colin Brown (vertegenwoordiger: I. Van Damme, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het bestreden arrest waarbij het litigieuze besluit ⁽¹⁾ niet nietig wordt verklaard, vernietigen;
- op basis van het volledige dossier bij het Hof beslissen dat het bestreden besluit nietig moet worden verklaard en gelasten dat het recht van rekwirant op de ontheemdingstoelage en een reiskostenvergoeding vanaf 1 december 2017 opnieuw moet worden toegekend en dat de toelagen die tussen 1 december 2017 en de datum waarop de rechten hem opnieuw worden toegekend niet werden betaald, hem met interest moeten worden betaald; en
- de Commissie verwijzen in de kosten van rekwirant voor het Hof en het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: het Gerecht heeft artikel 4, lid 1, onder a), van bijlage VII bij het Statuut ten onrechte aldus uitgelegd dat het toelaat of vereist dat het recht van een ambtenaar op een ontheemdingsvergoeding wordt ingetrokken omdat hij de nationaliteit van zijn standplaats heeft verworven, zonder dat zijn standplaats is gewijzigd.

Tweede middel: de toepassing van artikel 4, lid 1, onder b), van bijlage VII bij het Statuut op rekwirant door het Gerecht in zijn arrest en door de Commissie in het litigieuze besluit, leidt tot ongerechtvaardigde discriminatie.

(¹) Besluit van 19 maart 2018 waarbij het Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten het recht van rekwirant op de ontheemdingstoelage en de reiskostenvergoeding heeft ingetrokken vanaf 1 december 2017.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 22 december 2020 — Avis Autovermietung Gesellschaft mbH / Verein für Konsumenteninformation

(Zaak C-701/20)

(2021/C 98/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberste Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verweerster en verzoekster tot Revision: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Verzoeker en verweerder in Revision: Verein für Konsumenteninformation

Prejudiciële vraag

Staan de bepalingen in hoofdstuk VIII — en inzonderheid artikel 80, leden 1 en 2, en artikel 84, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (¹) (hierna: “AVG”) — in de weg aan nationale regelingen die, naast de bevoegdheden tot optreden van de voor het toezicht op en de handhaving van de verordening bevoegde autoriteiten en de aan de betrokkene geboden rechtsbeschermingsmogelijkheden, zowel aan concurrenten als aan naar nationaal recht beroepsgerechtigde verenigingen, organen en beroepsorganisaties de bevoegdheid verlenen om wegens schendingen van de AVG bij de civiele rechter op te komen tegen de inbreukmaker, op grond van het verbod op oneerlijke handelspraktijken, schending van een consumentenbeschermingswet of het verbod op de toepassing van ongeldige algemene voorwaarden, ongeacht of een individuele betrokkene in zijn concrete rechten is geschonden en zonder daartoe door een betrokkene te zijn gemachtigd?

(¹) PB 2016, L 119, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 28 december 2020 door Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 15 oktober 2020 in zaak T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Commissie

(Zaak C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (vertegenwoordigers: K. Adamantopoulos, dikigoros, en P. Billiet, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

— het bestreden arrest in zijn geheel te vernietigen;

- de door rekwirante voor het Gerecht geformuleerde vorderingen toe te wijzen en uitvoeringsverordening (EU) 2018/330 van de Commissie⁽¹⁾ op grond van artikel 61 van het Statuut van het Hof van Justitie nietig te verklaren voor zover die rekwirante betreft;
- verweerster te verwijzen in de kosten die rekwirante in deze hogere voorziening en in de procedure bij het Gerecht in zaak T-307/18 heeft gemaakt.

Subsidiair verzoekt rekwirante het Hof van Justitie:

- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak over de middelen die rekwirante heeft aangevoerd, voor zover de stand van de procedure dit toelaat, en
- de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het eerste middel wordt betoogd dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het heeft geoordeeld dat de Commissie rekwirantes in deze zaak tijdig de voornaamste feiten en overwegingen had meegedeeld. Indien de Commissie haar verplichtingen uit hoofde van artikel 20, leden 2 en 4, van verordening (EU) 2016/1036⁽²⁾ ("basisverordening") zou zijn nagekomen, zou rekwirante nuttige opmerkingen hebben ingediend bij de Commissie en zou het dumpingonderzoek uiteindelijk gunstig voor haar zijn afgelopen. Het Gerecht heeft ook de feiten onjuist opgevat waar het heeft geoordeeld dat de normale waarde voor het soort door rekwirante vervaardigde naadloze buizen en pijpen van roestvrij staal (SSSP: *seamless pipes and tubes of stainless steel*) die worden gebruikt voor boringen en behuizingen was vastgesteld op basis van productcontrollenummers die waren medegedeeld door de Indiase producent.

Volgens het tweede middel geeft het bestreden arrest blijk van een onjuiste rechtsopvatting doordat daarin wordt geoordeeld dat de rechtmatigheid van krachtens artikel 2, lid 7, van de basisverordening vastgestelde Uniehandelingen niet kan worden getoetst aan het Protocol inzake de toetreding door de Volksrepubliek China tot de WTO. Subsidiair geeft dit arrest blijk van een onjuiste rechtsopvatting doordat daarin niet wordt erkend dat artikel 2, lid 7, van de basisverordening een uitzondering op artikel 2, leden 1 tot en met 6, ervan vormt die enkel op door China volgens artikel 15, lid 1, onder d), van het WTO-toetredingsprotocol naar de EU verrichte invoer mag worden toegepast, zolang deze bepaling van kracht is. Doordat de Commissie in het geval van rekwirante India als referentieland heeft gebruikt, heeft zij zowel het Unierecht als het WTO-recht geschonden. Op die manier heeft de Commissie een zeer hoge dumpingmarge voor rekwirante vastgesteld, terwijl er geen enkele dumpingmarge zou zijn geweest indien de Commissie artikel 2, leden 1 tot en met 6, van de basisverordening op haar zou hebben toegepast. Bovendien is het Gerecht in punt 154 van het bestreden arrest, en dus evenmin daarna in dat arrest, geenszins ingegaan op de kwestie van de onjuiste informatie die de Indiase producent aan de Commissie had verstrekt, ofschoon het dit argument van rekwirante naar behoren had weergegeven in punt 150 van het arrest.

Met het derde middel wordt aangevoerd dat het Gerecht artikel 2, leden 10 en 11, en artikel 11, lid 9, van de basisverordening onjuist heeft toegepast. Die bepalingen leggen de instellingen van de Unie de verplichting op om in een situatie zoals die van rekwirante de uitvoerprijs op billijke wijze te vergelijken met de normale waarde.

Volgens het vierde middel gaan de bevindingen van het Gerecht mank door onjuiste rechtsopvattingen en verdraaiing van de feiten. De methode die de Commissie heeft gebruikt ter bepaling van de coëfficiënten die worden toegepast op de normale waarde van rekwirantes "C"-type van naadloze buizen en pijpen van roestvrij staal alsook ter bepaling van de normale waarde van de door deze vervaardigde naadloze buizen en pijpen van roestvrij staal die worden gebruikt voor "boring en behuizing van de sleuf", was onjuist, waardoor rekwirante bovendien geen billijke normale waarde in de zin van artikel 2 van de basisverordening is gegarandeerd, met zeer overdreven dumpingmarges voor haar tot gevolg. Deze bevindingen van het Gerecht gaan ook volledig voorbij aan de rechtspraak van de WTO-beroepsinstantie in de zaak *EC Fasteners*.

Met het vijfde middel wordt betoogd dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting doordat het voor zijn vaststellingen betreffende de impact die de prijsonterschieding van rekwerantes naadloze buizen en pijpen van roestvrij staal heeft gehad op de EU, de prijzen van die buizen en pijpen in aanmerking heeft genomen die in de douaneprocedure worden gebruikt in de fase van de actieve veredeling.

- (¹) Uitvoeringsverordening (EU) 2018/330 van de Commissie van 5 maart 2018 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op bepaalde naadloze buizen en pijpen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregelen overeenkomstig artikel 11, lid 2, van verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2018, L 63, blz. 15).
- (²) Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB 2016, L 176, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 8 januari 2021 — Sea Watch E.V./ Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

(Zaak C-14/21)

(2021/C 98/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sea Watch E.V.

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

Prejudiciële vragen

- A) Vallen schepen die door het classificatiebureau van de vlaggenstaat als vrachtschip zijn aangemerkt, maar in de praktijk uitsluitend en stelselmatig een niet-commerciële activiteit verrichten, namelijk de zogenoemde SAR-activiteit [search and rescue, opsporing en redding] (die de ngo Sea-Watch E.V. en het schip Sea-Watch 4 verrichten op basis van de eigen statuten), ook binnen de werkingssfeer van richtlijn 2009/16/EG (¹), en kan de havenstaatcontrole dus ook worden uitgeoefend ten aanzien van deze schepen?

Indien het Hof van oordeel is dat ook die schepen [die in de praktijk geen commerciële activiteit verrichten] binnen de werkingssfeer van richtlijn 2009/16/EG vallen, staat een nationale regeling zoals die van artikel 3 van wetsbesluit nr. 53/2011, waarbij artikel 3 van richtlijn 2009/16/EG in nationaal recht is omgezet, dan in de weg aan een dergelijke uitlegging van de richtlijn? In artikel 3, lid 1, van dit wetsbesluit wordt de werkingssfeer van havenstaatcontrole namelijk uitdrukkelijk beperkt tot schepen die voor commerciële doeleinden worden gebruikt, waardoor niet alleen pleziervaartuigen zijn uitgesloten, maar ook vrachtschepen die in de praktijk geen commerciële activiteit verrichten en dus niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt.

Kan, gezien de in 2017 doorgevoerde wijzigingen, met recht worden aangenomen dat de werkingssfeer van de richtlijn, voor zover die betrekking heeft op passagiersschepen, ook vrachtschepen omvat die stelselmatig zogenoemde SAR-activiteiten verrichten om personen in nood op zee te redden, waardoor het vervoer van op zee geredde personen die in levensgevaar verkeerden op gelijke voet komt te staan met het vervoer van passagiers?

- B) Kan de omstandigheid dat het schip veel meer personen vervoerde dan het certificaat inzake veiligheidsuitrusting vermeldde, al dan niet als gevolg van de verrichting van zogenoemde SAR-activiteiten, dan wel dat het schip over een certificaat beschikte dat een veel kleiner aantal personen vermeldde dan er daadwerkelijk werd vervoerd, met recht worden beschouwd als een dwingende factor als bedoeld in bijlage I, deel II, punt 2A, of een onverwachte factor als bedoeld in bijlage I, deel II, punt 2B, waarnaar wordt verwezen in artikel 11 van richtlijn 2009/16/EG?

- C) Kan en/of moet de bevoegdheid om meer gedetailleerde havenstaatinspecties als bedoeld in artikel 13 van richtlijn 2009/16/EG uit te voeren op schepen die onder de vlag van een lidstaat varen, ook de bevoegdheid omvatten om na te gaan welke activiteit het schip in de praktijk daadwerkelijk verricht, ongeacht de activiteit waarvoor de vlaggenstaat en het desbetreffende classificatiebureau het klassecertificaat en de bijbehorende veiligheidscertificaten hebben afgegeven, alsook, bijgevolg, de bevoegdheid om na te gaan of het schip in het bezit is van de certificaten en, in het algemeen, voldoet aan de eisen en/of voorschriften die voortvloeien uit de internationale normen op het gebied van veiligheid, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord, en zo ja, kan deze bevoegdheid ook worden uitgeoefend ten aanzien van een schip dat in de praktijk stelselmatig zogenoemde SAR-activiteiten verricht?
- D) Hoe moet [artikel] 1, onder b), van het SOLAS-verdrag — dat uitdrukkelijk wordt genoemd in artikel 2 van richtlijn 2009/16/EG en derhalve een homogene communautaire uitlegging behoeft met het oog op havenstaatcontroles — worden uitgelegd, voor zover het bepaalt: ‚b. De verdragsluitende regeringen verbinden zich ertoe alle wetten, besluiten, bevelen en regels uit te vaardigen en alle overige maatregelen te nemen die nodig zijn om dit verdrag volledig ten uitvoer te leggen teneinde te garanderen dat, vanuit het oogpunt van de veiligheid van mensenlevens, een schip geschikt is voor de dienst waarvoor het bestemd is? Meer bepaald, dient de geschiktheid van een schip voor de dienst waarvoor het bestemd is — waarover havenstaten aan de hand van havenstaatinspecties een oordeel moeten vellen — uitsluitend te worden getoetst aan de voorschriften die voortvloeien uit de classificatie en desbetreffende veiligheidscertificaten die het schip op basis van de theoretisch opgegeven activiteit heeft verkregen, of mag hierbij ook rekening worden gehouden met de dienst waarvoor het schip daadwerkelijk wordt gebruikt?

Beschikken de administratieve autoriteiten van havenstaten, onder meer met het oog op deze internationale norm, niet alleen over de bevoegdheid om na te gaan of de uitrusting aan boord voldoet aan de voorschriften die zijn vastgelegd in de door de vlaggenstaat afgegeven certificaten en die voortvloeien uit de formele classificatie van het schip, maar daarnaast ook over de bevoegdheid om te beoordelen of de certificaten waarover het schip beschikt en de desbetreffende uitrusting aan boord overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit, die verschilt van de in het klassecertificaat vermelde activiteit?

Dezelfde overwegingen gelden voor punt 1.3.1 van de op 4 december 2019 aangenomen IMO-resolutie A.1138(31) — Procedures of Port State Control, 2019, dat als volgt luidt: ‚Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.’

- E) Indien het Hof bevestigt dat de havenstaat bevoegd is om op basis van de activiteit waarvoor het schip daadwerkelijk wordt gebruikt, te beoordelen of het schip in het bezit is van de certificaten en voldoet aan de eisen en/of voorschriften, wordt het ten slotte gevraagd:
- 1) Mag de havenstaat die de havenstaatcontrole heeft uitgevoerd, verlangen dat het schip in het bezit is van certificaten en voldoet aan eisen en/of voorschriften inzake veiligheid en voorkoming van verontreiniging van de zee, naast die welke het reeds bezit/waaraan het reeds voldoet, die overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit — in casu met name de zogenoemde SAR-activiteit — om aanhouding van het schip te voorkomen?
 - 2) Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, kan de verplichting dat het schip in het bezit is van certificaten en voldoet aan eisen en/of voorschriften naast die welke het reeds bezit/waaraan het reeds voldoet, die overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit — in casu met name de zogenoemde SAR-activiteit — om aanhouding van het schip te voorkomen, alleen worden opgelegd als er een duidelijk en betrouwbaar internationaal en/of Unierechtskader bestaat voor de classificatie van de zogenoemde SAR-activiteit en de bijbehorende certificaten en eisen en/of voorschriften inzake veiligheid en voorkoming van verontreiniging van de zee?
 - 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet de verplichting dat het schip in het bezit is van certificaten en voldoet aan eisen en/of voorschriften naast die welke het reeds bezit/waaraan het reeds voldoet, die overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit — in casu met name de zogenoemde SAR-activiteit — om aanhouding van het schip te voorkomen, worden opgelegd op grond van een nationale regeling van de vlaggenstaat en/of van de havenstaat, en is daartoe primaire wetgeving noodzakelijk of volstaat secundaire wetgeving of slechts een algemene administratieve regeling ook?

- 4) Indien het antwoord op de derde vraag bevestigend luidt, staat het aan de havenstaat om bij de havenstaatcontrole specifiek aan te geven op basis van welke nationale regeling (als bedoeld in vraag 3) van wetgevende of regelgevende aard of zoals vastgelegd in een algemene administratieve handeling, de eisen en/of technische voorschriften inzake veiligheid en voorkoming van verontreiniging van de zee moeten worden vastgesteld waaraan het aan havenstaatinspectie onderworpen schip moet voldoen om de zogenoemde SAR-activiteit te kunnen verrichten, en welke corrigerende/rectificerende maatregelen moeten er precies worden genomen om te garanderen dat die regeling wordt nageleefd?
- 5) Kan de administratie van de havenstaat, bij gebreke van een regeling van de havenstaat en/of vlaggenstaat van wetgevende of regelgevende aard dan wel vastgelegd in een algemene administratieve handeling, aangeven aan welke eisen en/of technische voorschriften inzake veiligheid, voorkoming van verontreiniging van de zee en bescherming van leef- en werkomstandigheden aan boord het aan havenstaatinspectie onderworpen schip moet voldoen om de zogenoemde SAR-activiteit te kunnen verrichten?
- 6) Indien de vierde en vijfde vraag ontkennend worden beantwoord, kan bij gebreke van specifieke aanwijzingen van de vlaggenstaat in dit verband worden aangenomen dat de zogenoemde SAR-activiteit tijdelijk is toegestaan en dus niet middels een aanhoudingsbevel kan worden verboden wanneer het aan havenstaatcontrole onderworpen schip daadwerkelijk voldoet aan de voornoemde eisen en/of voorschriften voor een andere categorie (in het bijzonder voor vrachtschepen), hetgeen door de vlaggenstaat moet zijn bevestigd?

(¹) Richtlijn 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende havenstaatcontrole (PB 2009, L 131, blz. 57).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 8 januari 2021 — Sea Watch E.V./ Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

(Zaak C-15/21)

(2021/C 98/11)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sea Watch E.V.

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

Prejudiciële vragen

- A) Vallen schepen die door het classificatiebureau van de vlaggenstaat als vrachtschip zijn aangemerkt, maar in de praktijk uitsluitend en stelselmatig een niet-commerciële activiteit verrichten, namelijk de zogenoemde SAR-activiteit [search and rescue, opsporing en redding] (die de ngo Sea-Watch E.V. en het schip Sea-Watch 4 verrichten op basis van de eigen statuten), ook binnen de werkingssfeer van richtlijn 2009/16/EG (¹), en kan de havenstaatcontrole dus ook worden uitgeoefend ten aanzien van deze schepen?

Indien het Hof van oordeel is dat ook die schepen [die in de praktijk geen commerciële activiteit verrichten] binnen de werkingssfeer van richtlijn 2009/16/EG vallen, staat een nationale regeling zoals die van artikel 3 van wetsbesluit nr. 53/2011, waarbij artikel 3 van richtlijn 2009/16/EG in nationaal recht is omgezet, dan in de weg aan een dergelijke uitlegging van de richtlijn? In artikel 3, lid 1, van dit wetsbesluit wordt de werkingssfeer van havenstaatcontrole namelijk uitdrukkelijk beperkt tot schepen die voor commerciële doeleinden worden gebruikt, waardoor niet alleen pleziervaartuigen zijn uitgesloten, maar ook vrachtschepen die in de praktijk geen commerciële activiteit verrichten en dus niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt.

Kan, gezien de in 2017 doorgevoerde wijzigingen, met recht worden aangenomen dat de werkingssfeer van de richtlijn, voor zover die betrekking heeft op passagiersschepen, ook vrachtschepen omvat die stelselmatig zogenoemde SAR-activiteiten verrichten om personen in nood op zee te redden, waardoor het vervoer van op zee geredde personen die in levensgevaar verkeerden op gelijke voet komt te staan met het vervoer van passagiers?

- B) Kan de omstandigheid dat het schip veel meer personen vervoerde dan het certificaat inzake veiligheidsuitrusting vermeldde, al dan niet als gevolg van de verrichting van zogenoemde SAR-activiteiten, dan wel dat het schip over een certificaat beschikte dat een veel kleiner aantal personen vermeldde dan er daadwerkelijk werd vervoerd, met recht worden beschouwd als een dwingende factor als bedoeld in bijlage I, deel II, punt 2A, of een onverwachte factor als bedoeld in bijlage I, deel II, punt 2B, waarnaar wordt verwezen in artikel 11 van richtlijn 2009/16/EG?
- C) Kan en/of moet de bevoegdheid om meer gedetailleerde havenstaatinspecties als bedoeld in artikel 13 van richtlijn 2009/16/EG uit te voeren op schepen die onder de vlag van een lidstaat varen, ook de bevoegdheid omvatten om na te gaan welke activiteit het schip in de praktijk daadwerkelijk verricht, ongeacht de activiteit waarvoor de vlaggenstaat en het desbetreffende classificatiebureau het klassecertificaat en de bijbehorende veiligheidscertificaten hebben afgegeven, alsook, bijgevolg, de bevoegdheid om na te gaan of het schip in het bezit is van de certificaten en, in het algemeen, voldoet aan de eisen en/of voorschriften die voortvloeien uit de internationale normen op het gebied van veiligheid, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord, en zo ja, kan deze bevoegdheid ook worden uitgeoefend ten aanzien van een schip dat in de praktijk stelselmatig zogenoemde SAR-activiteiten verricht?
- D) Hoe moet [artikel] 1, onder b), van het SOLAS-verdrag — dat uitdrukkelijk wordt genoemd in artikel 2 van richtlijn 2009/16/EG en derhalve een homogene communautaire uitlegging behoeft met het oog op havenstaatcontroles — worden uitgelegd, voor zover het bepaalt: ‚b. De verdragsluitende regeringen verbinden zich ertoe alle wetten, besluiten, bevelen en regels uit te vaardigen en alle overige maatregelen te nemen die nodig zijn om dit verdrag volledig ten uitvoer te leggen teneinde te garanderen dat, vanuit het oogpunt van de veiligheid van mensenlevens, een schip geschikt is voor de dienst waarvoor het bestemd is? Meer bepaald, dient de geschiktheid van een schip voor de dienst waarvoor het bestemd is — waarover havenstaten aan de hand van havenstaatinspecties een oordeel moeten vellen — uitsluitend te worden getoetst aan de voorschriften die voortvloeien uit de classificatie en desbetreffende veiligheidscertificaten die het schip op basis van de theoretisch opgegeven activiteit heeft verkregen, of mag hierbij ook rekening worden gehouden met de dienst waarvoor het schip daadwerkelijk wordt gebruikt?

Beschikken de administratieve autoriteiten van havenstaten, onder meer met het oog op deze internationale norm, niet alleen over de bevoegdheid om na te gaan of de uitrusting aan boord voldoet aan de voorschriften die zijn vastgelegd in de door de vlaggenstaat afgegeven certificaten en die voortvloeien uit de formele classificatie van het schip, maar daarnaast ook over de bevoegdheid om te beoordelen of de certificaten waarover het schip beschikt en de desbetreffende uitrusting aan boord overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit, die verschilt van de in het klassecertificaat vermelde activiteit?

Dezelfde overwegingen gelden voor punt 1.3.1 van de op 4 december 2019 aangenomen IMO-resolutie A.1138(31) — Procedures of Port State Control, 2019, dat als volgt luidt: ‚Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.’

- E) Indien het Hof bevestigt dat de havenstaat bevoegd is om op basis van de activiteit waarvoor het schip daadwerkelijk wordt gebruikt, te beoordelen of het schip in het bezit is van de certificaten en voldoet aan de eisen en/of voorschriften, wordt het ten slotte gevraagd:
- 1) Mag de havenstaat die de havenstaatcontrole heeft uitgevoerd, verlangen dat het schip in het bezit is van certificaten en voldoet aan eisen en/of voorschriften inzake veiligheid en voorkoming van verontreiniging van de zee, naast die welke het reeds bezit/waaraan het reeds voldoet, die overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit — in casu met name de zogenoemde SAR-activiteit — om aanhouding van het schip te voorkomen?

- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, kan de verplichting dat het schip in het bezit is van certificaten en voldoet aan eisen en/of voorschriften naast die welke het reeds bezit/waaraan het reeds voldoet, die overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit — in casu met name de zogenoemde SAR-activiteit — om aanhouding van het schip te voorkomen, alleen worden opgelegd als er een duidelijk en betrouwbaar internationaal en/of Unierechtskader bestaat voor de classificatie van de zogenoemde SAR-activiteit en de bijbehorende certificaten en eisen en/of voorschriften inzake veiligheid en voorkoming van verontreiniging van de zee?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet de verplichting dat het schip in het bezit is van certificaten en voldoet aan eisen en/of voorschriften naast die welke het reeds bezit/waaraan het reeds voldoet, die overeenkomen met de daadwerkelijk verrichte activiteit — in casu met name de zogenoemde SAR-activiteit — om aanhouding van het schip te voorkomen, worden opgelegd op grond van een nationale regeling van de vlaggenstaat en/of van de havenstaat, en is daartoe primaire wetgeving noodzakelijk of volstaat secundaire wetgeving of slechts een algemene administratieve regeling ook?
- 4) Indien het antwoord op de derde vraag bevestigend luidt, staat het aan de havenstaat om bij de havenstaatcontrole specifiek aan te geven op basis van welke nationale regeling (als bedoeld in vraag 3) van wetgevende of regelgevende aard of zoals vastgelegd in een algemene administratieve handeling, de eisen en/of technische voorschriften inzake veiligheid en voorkoming van verontreiniging van de zee moeten worden vastgesteld waaraan het aan havenstaatsinspectie onderworpen schip moet voldoen om de zogenoemde SAR-activiteit te kunnen verrichten, en welke corrigerende/rectificerende maatregelen moeten er precies worden genomen om te garanderen dat die regeling wordt nageleefd?
- 5) Kan de administratie van de havenstaat, bij gebreke van een regeling van de havenstaat en/of vlaggenstaat van wetgevende of regelgevende aard dan wel vastgelegd in een algemene administratieve handeling, aangeven aan welke eisen en/of technische voorschriften inzake veiligheid, voorkoming van verontreiniging van de zee en bescherming van leef- en werkomstandigheden aan boord het aan havenstaatsinspectie onderworpen schip moet voldoen om de zogenoemde SAR-activiteit te kunnen verrichten?
- 6) Indien de vierde en vijfde vraag ontkennend worden beantwoord, kan bij gebreke van specifieke aanwijzingen van de vlaggenstaat in dit verband worden aangenomen dat de zogenoemde SAR-activiteit tijdelijk is toegestaan en dus niet middels een aanhoudingsbevel kan worden verboden wanneer het aan havenstaatcontrole onderworpen schip daadwerkelijk voldoet aan de voornoemde eisen en/of voorschriften voor een andere categorie (in het bijzonder voor vrachtschepen), hetgeen door de vlaggenstaat moet zijn bevestigd?

(¹) Richtlijn 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende havenstaatcontrole (PB 2009, L 131, blz. 57).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main
(Duitsland) op 13 januari 2021 — JW, HD, XS / LOT Polish Airlines**

(Zaak C-20/21)

(2021/C 98/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen en verzoekende partijen in hoger beroep: JW, HD, XS

Verwerende partij en verwerende partij in hoger beroep: LOT Polish Airlines

Prejudiciële vraag

Moet artikel 7, punt 1, onder b), van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat bij een vlucht die wordt gekenmerkt door één enkele bevestigde boeking voor de gehele reis en die is opgesplitst in twee of meer vluchten, de plaats van uitvoering in de zin van deze bepaling ook de plaats van aankomst van de eerste vlucht kan zijn, als de twee vluchten door verschillende luchtvaartmaatschappijen worden uitgevoerd en de op grond van verordening (EG) nr. 261/2004 ⁽²⁾ ingestelde vordering tot compensatie voortvloeit uit de vertraging van de eerste vlucht en is gericht tegen de luchtvaartmaatschappij die de eerste vlucht uitvoert?

⁽¹⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 19 januari 2021 — Eurocostruzioni Srl/ Regione Calabria

(Zaak C-31/21)

(2021/C 98/13)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster in eerste aanleg en verzoekster tot cassatie: Eurocostruzioni Srl

Verweerster in eerste aanleg en verweerster in cassatie: Regione Calabria

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de door de eindbegunstigde gedane betalingen overeenkomstig verordening (EG) nr. 1685/2000 van de Commissie van 28 juli 2000 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ van de Raad met betrekking tot de subsidiabiliteit van de uitgaven voor door de structuurfondsen medegefinancierde verrichtingen, en met name regel nr. 1, punt 2.1, van de bijlage erbij, dat ziet op de “bewijsstukken inzake de uitgaven”, noodzakelijkerwijs worden gestaafd met vereffende facturen, ook al wordt de bijstand aan de begunstigde verleend om een gebouw op te trekken met eigen materialen, middelen en arbeidskrachten, of kan daarvan worden afgeweken op een andere manier dan die waarin uitdrukkelijk is voorzien voor de gevallen waarin dit niet mogelijk is, waarbij “boekingsstukken met vergelijkbare bewijskracht” moeten worden overgelegd?
- 2) Hoe moet de uitdrukking “boekingsstukken met vergelijkbare bewijskracht” worden uitgelegd?
- 3) Staan de bovengenoemde bepalingen van de verordening in het bijzonder in de weg aan een nationale en regionale regeling en de bijbehorende bestuurlijke uitvoeringsmaatregelen die, ingeval de bijstand aan de begunstigde is verleend om met eigen materialen, middelen en arbeidskrachten een gebouw op te trekken, voorzien in een systeem van controle van de gefinancierde uitgaven door het bestuur bestaande in:
 - a) voorafgaande kwantificering van de werken op basis van een regionale prijslijst voor openbare werken en, voor de posten die niet zijn opgenomen in dit instrument, op basis van de geldende marktprijzen, zoals geraamd door de ontwerper,

- b) verslaglegging achteraf, met overlegging van de boekhouding van de werkzaamheden, bestaande uit het dagboek der werken en het boekhoudregister, die beide op elke bladzijde door de bouwcoördinator en de begunstigde onderneming zijn ondertekend, en de verificatie en controle van wat is uitgevoerd, op basis van de onder a) bedoelde eenheidsprijzen, door een technische inspectiecommissie die door de bevoegde regionale overheid is aangesteld?

(¹) Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (PB 1999, L 161, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 20 januari 2021 — Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

(Zaak C-34/21)

(2021/C 98/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

In tegenwoordigheid van: Minister des Hessischen Kultusministeriums

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 88, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 (¹) aldus te worden uitgelegd dat een bepaling slechts als een nadere regel ter bescherming van de rechten en vrijheden met betrekking tot de verwerking van de persoonsgegevens van werknemers in het kader van de arbeidsverhouding in de zin van artikel 88, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 kan worden aangemerkt indien zij voldoet aan de vereisten die krachtens artikel 88, lid 2, van die verordening gelden voor dergelijke regels?
- 2) Kan een nationale norm toepasselijk blijven hoewel zij kennelijk niet voldoet aan de vereisten van artikel 88, lid 2, van verordening (EU) 2016/679?

(¹) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije) op 19 januari 2021 — “Konservinvest” OOD / “Bulkons Parvomay” OOD

(Zaak C-35/21)

(2021/C 98/15)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven kasatsionen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Konservinvest” OOD

Verwerende partij: “Bulkons Parvomay” OOD

Prejudiciële vraag

Staat artikel 9 van verordening (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen, buiten de in deze bepaling geregelde gevallen van voorlopige bescherming, een nationaal systeem toe voor de registratie en bescherming van geografische aanduidingen voor landbouwproducten en levensmiddelen die binnen de werkingssfeer van die verordening vallen, en laat die bepaling de lidstaten de vrijheid om op nationaal niveau (naar analogie van het parallelle stelsel voor merken) andere, parallel geldende voorschriften voor het regelen van rechtsgeschillen over inbreuken op het recht op een dergelijke geografische aanduiding toe te passen op geschillen tussen plaatselijke handelaren die onder verordening nr. 1151/2012 vallende landbouwproducten en levensmiddelen produceren en op de markt brengen in de lidstaat waar de geografische aanduiding is geregistreerd?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen (PB 2012, L 343, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 27 januari 2021 door Lietuvos geležinkeliai AB tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid) van 18 november 2020 in zaak T-814/17, Lietuvos geležinkeliai/Commissie

(Zaak C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Lietuvos geležinkeliai AB (vertegenwoordigers: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Orlen Lietuva AB

Conclusies

- het bestreden arrest geheel of gedeeltelijk vernietigen, voor zover daarin rekwirantes beroep tot nietigverklaring van besluit C(2017) 6544 final van de Commissie van 2 oktober 2017 in zaak AT.39813 — Baltic Rail⁽¹⁾ is verworpen;
- het besluit geheel of gedeeltelijk nietig verklaren;
- subsidiair, de aan Lietuvos geležinkeliai opgelegde boete nietig verklaren of verder verlagen, en
- de Commissie verwijzen in alle kosten van de onderhavige procedure alsmede die van de procedure bij het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirante vier middelen aan.

Ten eerste heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste uitleg, en derhalve een onjuiste toepassing, van de rechtspraak van het Hof volgens welke een onderneming met een machtspositie alleen toegang tot een infrastructuur moet geven indien weigering van die toegang elke mededinging op de markt kan uitsluiten voor de persoon die om toegang verzoekt, indien die weigering niet objectief kan worden gerechtvaardigd, en indien die toegang op zich onontbeerlijk is voor de uitoefening van de werkzaamheden van die persoon.

Ten tweede vormt de verwijdering van een 19 kilometer lange spoorbaan die Mažeikiai in het noordwesten van Litouwen verbindt met de Letse grens (hierna: “spoorbaan”) “met grote haast en zonder eerst de noodzakelijke middelen te verkrijgen” geen misbruik van een machtspositie.

Ten derde heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de verwijdering van de spoorbaan de mededinging kon beperken.

Ten vierde heeft het Gerecht zichzelf tegengesproken door, om te bepalen of een boete moest worden opgelegd en hoe hoog die boete zou moeten zijn, te verwijzen naar rekwirantes vermeende op beperking van de mededinging gerichte bedoeling, terwijl het had geoordeeld dat de gestelde schending niet is gebaseerd op rekwirantes bedoeling, mededingingsbeperkende strategie of kwade trouw.

(¹) Samenvatting van het besluit van de Commissie van 2 oktober 2017 inzake een procedure op grond van artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (Zaak AT.39813 — Baltic Rail) (kennisgeving geschied onder nummer C(2017) 6544) (PB 2017, C 383, blz. 7).

Hogere voorziening ingesteld op 27 januari 2021 door het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 18 november 2020 in zaak T-735/18, Aquind / ACER

(Zaak C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) (vertegenwoordigers: P. Martinet, E. Tremmel, gemachtigden, en B. Creve, advocat)

Andere partij in de procedure: Aquind Ltd

Conclusies

- het bestreden arrest geheel of gedeeltelijk vernietigen;
- indien het Hof de zaak in staat van wijzen acht, het beroep in eerste aanleg ongegrond verklaren;
- subsidiair, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor afdoening overeenkomstig het arrest van het Hof;
- Aquind Ltd verwijzen in de kosten van zowel de procedure in hogere voorziening als de procedure bij het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

In het bestreden arrest heeft het Gerecht het vierde en het negende middel van verzoekster toegewezen en diensgevolge besluit A-001-2018 van de raad van beroep van ACER nietig verklaard, het beroep verworpen voor het overige en ACER verwezen in de kosten. In de onderhavige hogere voorziening stelt ACER dat het Gerecht blijk heeft gegeven van de volgende onjuiste rechtsopvattingen:

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van de intensiteit van het toezicht dat de raad van beroep van ACER, in het algemeen en in het onderhavige geval, uitoefent met betrekking tot fouten in ingewikkelde technische en economische beoordelingen.
2. De door het Gerecht gegeven uitlegging van artikel 17, lid 1, onder b), van verordening 714/2009 (¹) geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

(¹) Verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1228/2003 (PB 2009, L 211, blz. 15).

Beroep ingesteld op 1 februari 2021 — Europese Commissie / Koninkrijk België**(Zaak C-60/21)**

(2021/C 98/18)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: W. Roels, V. Uher, gemachtigden)*Verwerende partij:* Koninkrijk België**Conclusies**

- vaststellen dat het Koninkrijk België de verplichtingen niet is nagekomen die op deze lidstaat rusten krachtens artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en artikel 28 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), doordat het bepalingen heeft gehandhaafd volgens welke de aftrek van onderhoudsuitkeringen of vervangende kapitaalsommen en van aanvullende uitkeringen van de belastbare inkomsten wordt geweigerd aan uitkeringsdebiteuren die niet in België wonen en er minder dan 75 % van hun beroepsinkomsten ontvangen en die in hun lidstaat van woonplaats niet voor dezelfde aftrek in aanmerking komen wegens het geringe bedrag van hun belastbare inkomsten in die staat, en
- het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert de Commissie één middel aan, dat is gebaseerd op het feit dat de betrokken wettelijke regeling niet-ingezeten belastingplichtigen ervan kan weerhouden gebruik te maken van de door de Verdragen gewaarborgde vrijheden van verkeer, en meer in het bijzonder van het in artikel 45 VWEU en artikel 28 van de EER-Overeenkomst neergelegde vrije verkeer van werknemers.

Een niet-ingezeten belastingplichtige die niet ten minste 75 % van zijn belastbare beroepsinkomsten in België verkrijgt en die in de staat waar hij woont niet daadwerkelijk voor aftrek van onderhoudsuitkeringen in aanmerking kan komen omdat hij in die staat onvoldoende belastbare inkomsten heeft, heeft volgens de Belgische wetgeving immers geen recht op aftrek van dergelijke uitkeringen. Uit de rechtspraak van het Hof en met name uit zijn arrest van 10 mei 2012, *Europese Commissie/Estland (C-39/10)*, volgt evenwel dat de staat van tewerkstelling in dat geval rekening moet houden met de persoonlijke situatie en de gezinssituatie van de niet-ingezeten belastingplichtige.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kazembe Musonda / Raad

(Zaak T-110/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Jean-Claude Kazembe Musonda wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Boshab / Raad(Zaak T-110/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Eigendomsrecht – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/20)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Évariste Boshab (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Évariste Boshab wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kampete / Raad(Zaak T-113/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/21)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ilunga Kampete (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Ilunga Kampete wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kande Mupompa / Raad

(Zaak T-116/19) (¹)

“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevrozing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Eigendomsrecht – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”

(2021/C 98/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Alex Kande Mupompa wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Amisi Kumba / Raad**(Zaak T-118/19) ⁽¹⁾**

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/23)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Gabriel Amisi Kumba wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 –Mutondo / Raad(Zaak T-119/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Kalev Mutondo (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Kalev Mutondo wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Numbi / Raad(Zaak T-120/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/25)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: John Numbi (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) John Numbi wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Ruhorimbere / Raad

(Zaak T-121/19) (¹)

“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”

(2021/C 98/26)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Éric Ruhorimbere wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Ramazani Shadary / Raad

(Zaak T-122/19) (¹)

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Emmanuel Ramazani Shadary wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Kanyama / Raad(Zaak T-123/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Célestin Kanyama (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Célestin Kanyama wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Ilunga Luyoyo / Raad(Zaak T-124/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo – Bevriezing van tegoeden – Handhaving van verzoekers naam op de lijst van betrokken personen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Bewijs van de gegrondheid van de plaatsing en de handhaving op de lijsten – Kennelijke beoordelingsfout – Voortbestaan van de feitelijke en juridische omstandigheden die tot de vaststelling van de beperkende maatregelen hebben geleid – Het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven – Vermoeden van onschuld – Evenredigheid – Exceptie van onwettigheid”)

(2021/C 98/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire en M.-C. Cadilhac, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van, ten eerste, besluit (GBVB) 2018/1940 van de Raad van 10 december 2018 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 47), en, ten tweede, uitvoeringsverordening (EU) 2018/1931 van de Raad van 10 december 2018 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2018, L 314, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Ferdinand Ilunga Luyoyo wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 139 van 15.4.2019.

Arrest van het Gerecht van 3 februari 2021 — Klymenko/Raad

(Zaak T-258/20) ⁽¹⁾

“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Oekraïne – Bevriezing van tegoeden – Lijst van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren – Handhaving van verzoekers naam op de lijst – Verplichting van de Raad om na te gaan of de beslissing van een autoriteit van een derde land is genomen met inachtneming van de rechten van verdediging en het recht op effectieve rechterlijke bescherming”

(2021/C 98/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskou, Rusland) (vertegenwoordiger: M. Phelippeau, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Vitro en P. Mahnič, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit (GBVB) 2020/373 van de Raad van 5 maart 2020 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (PB 2020, L 71, blz. 10) en uitvoeringsverordening (EU) 2020/370 van de Raad van 5 maart 2020 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (PB 2020, L 71, blz. 1), voor zover die handelingen verzoekers naam handhaven op de lijst van personen, entiteiten en lichamen waarop die beperkende maatregelen van toepassing zijn

Dictum

- 1) Besluit (GBVB) 2020/373 van de Raad van 5 maart 2020 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne en uitvoeringsverordening (EU) 2020/370 van de Raad van 5 maart 2020 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne worden nietig verklaard voor zover de naam van Oleksandr Viktorovych Klymenko is gehandhaafd op de lijst van personen, entiteiten en lichamen waarop die beperkende maatregelen van toepassing zijn.

- 2) De gevolgen van artikel 1 van besluit 2020/373 worden ten aanzien van Klymenko gehandhaafd tot op de datum waarop de in artikel 56, eerste alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie bedoelde termijn voor het indienen van een verzoek om hogere voorziening verstrijkt of, indien binnen die termijn een verzoek om hogere voorziening wordt ingediend, tot op het moment waarop de hogere voorziening wordt afgewezen.
- 3) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 6.7.2020.

Beschikking van het Gerecht van 4 februari 2021 — Germann Avocats / Commissie

(Zaak T-352/18) ⁽¹⁾

(“Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding – Overheidsopdrachten voor diensten – Aanbestedingsprocedure – Vervolgonderzoek naar vakbondspraktijken op het gebied van non-discriminatie en diversiteit – Afwijzing van de offerte van een inschrijver – Gunningscriteria – Deels kennelijk rechtens ongegrond en deels kennelijk niet-ontvankelijk beroep”)

(2021/C 98/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Germann Avocats LLC (Genève, Zwitserland) (vertegenwoordigers: C. Giannakopoulos en N. Skandamis, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Estrada de Solà en A. Katsimerou, gemachtigden, bijgestaan door R. van Melsen, advocaat)

Voorwerp

Ten eerste een verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie tot afwijzing van de offerte die verzoekster had ingediend in het kader van aanbesteding JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042 [“Vervolgonderzoek naar vakbondspraktijken op het gebied van non-discriminatie en diversiteit” (2017/S 215-446067)], en ten tweede een verzoek krachtens artikel 268 VWEU tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden ten gevolge van de vaststelling van dat besluit

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Germann Avocats LLC wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 301 van 27.8.2018.

Beroep ingesteld op 22 januari 2021 — SFD/EUIPO — Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)

(Zaak T-35/21)

(2021/C 98/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: SFD S.A. (Opole, Polen) (vertegenwoordiger: T. Grucelski, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Allmax Nutrition Inc. (North York, Ontario, Canada)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION — inschrijvingsaanvraag nr. 15 971 435

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 28 oktober 2020 in zaak R 511/2020-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- afwijzing van de oppositie;
- verwijzing van het EUIPO en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 19 januari 2021 — Inivos en Inivos / Commissie

(Zaak T-38/21)

(2021/C 98/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Inivos Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) en Inivos BV (Rotterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: R. Martens en L. Hoet, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van onbekende datum om voor de aankoop van 200 desinfectierobots gebruik te maken van de procedure van gunning door onderhandelingen zonder voorafgaande bekendmaking van een aankondiging van de opdracht;
- nietigverklaring van het besluit van onbekende datum om de raamovereenkomst voor desinfectierobots voor Europese ziekenhuizen (Covid-19) te gunnen aan UVD Robots APS / Kompaï Robotics & Teamnet;
- nietigverklaring van het besluit van 19 november 2020 om de raamovereenkomst voor desinfectierobots voor Europese ziekenhuizen (Covid-19) te sluiten met UVD Robots APS / Kompaï Robotics & Teamnet;
- vaststellen dat de raamovereenkomst voor desinfectierobots voor Europese ziekenhuizen (Covid-19), in het bijzonder de overeenkomsten met referentie FW-00103506 en FW-00103507, nietig zijn;

- vaststellen dat verweerster gehouden is tot compensatie wegens het verlies van een kans;
- verwijzing van verweerster in de kosten, met inbegrip van die van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

1. Eerste middel: verweerster heeft artikel 160, leden 1 en 2, van het financieel reglement en punt 11 van afdeling 2 van hoofdstuk 1 van bijlage I bij dit reglement alsmede het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden, omdat verweerster een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door voor de aankoop van 200 desinfectierobots ten onrechte gebruik te maken van de procedure van gunning door onderhandelingen zonder voorafgaande bekendmaking van een aankondiging van de opdracht.
2. Tweede middel: verweerster heeft ten eerste artikel 61, artikel 160, lid 1, en artikel 167, lid 1, van het financieel reglement alsmede de algemene Unierechtelijke beginselen van transparantie, gelijkheid en non-discriminatie en ten tweede artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden, omdat verweerster en de geselecteerde inschrijver (UVD Robots APS) in een belangenconflict verkeren, hetgeen een ernstige onregelmatigheid inhoudt die tot gevolg heeft dat de afgesloten raamovereenkomst nietig is.
3. Derde middel: verweerster heeft artikel 160, lid 3, van het financieel reglement geschonden, daar de gunning van de raamovereenkomst voor desinfectierobots voor Europese ziekenhuizen (Covid-19) aan UVD Robots APS de mededinging verstoort.

Beroep ingesteld op 25 januari 2021 — Slowakije/Commissie

(Zaak T-40/21)

(2021/C 98/34)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: B. Ricziová, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2020/1734 van de Commissie van 18 november 2020 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (¹), voor zover daarbij jegens de Slowaakse Republiek een financiële correctie wordt toegepast met betrekking tot de maatregel “Ontkoppelde rechtstreekse steun” voor het begrotingsjaar 2016 (en voor de aanvraagjaren 2013 en 2014) ter hoogte van in totaal 19 656 905,11 EUR.
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij één middel aan, namelijk schending van artikel 52, lid 4, onder a), van verordening (EU) nr. 1306/2013 (²) van het Europees Parlement en de Raad, gelezen in samenhang met artikel 34, lid 2, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 (³) van de Commissie, voor zover de procedurele waarborgen die in deze bepalingen zijn neergelegd, jegens de Slowaakse Republiek niet in acht zijn genomen.

Met haar middel voert de verzoekende partij aan dat de Commissie krachtens uitvoeringsbesluit 2020/1734 een bedrag van 19 656 905,11 EUR aan uitgaven van de Slowaakse Republiek in het kader van het ELGF onttrekt aan financiering door de Europese Unie. Dit bedrag is een deel van de financiële correctie met betrekking tot de maatregel “Ontkoppelde rechtstreekse steun” voor het begrotingsjaar 2016 (regeling inzake een enkele areaalbetaling — zwakke punten in de kwaliteit van de LPIS-update, de kwaliteit van de CTP's en de inleiding van terugvorderingen — AJ 2015). Volgens de verzoekende partij omvat dit bedrag de aanvraagjaren 2013 en 2014, die niet het voorwerp van de procedure waren.

⁽¹⁾ PB 2020, L 390, blz. 10.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 549).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 van de Commissie van 6 augustus 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft betaalorganen en andere instanties, financieel beheer, goedkeuring van de rekeningen, voorschriften inzake controles, zekerheden en transparantie (PB 2014, L 255, blz. 59).

Beroep ingesteld op 26 januari 2021 — About You/EUIPO — Safe-1 Immobileninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Zaak T-50/21)

(2021/C 98/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: About You GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Mosing, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Safe-1 Immobileninvest GmbH (Mauer, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk Y/O/U YOUR ORIGINAL U — Uniemerkt nr. 10 226 901

Procedure voor het EUIPO: vervallenverklaringsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 19 november 2020 in zaak R 529/2020-5

Conclusies

- een mondelinge behandeling toestaan;
- de bestreden beslissing vernietigen, met als gevolg dat het EUIPO het Uniemerkt in zijn geheel vervallen zal verklaren;
- het EUIPO en, inzien zij intervenieert, de andere partij in de procedure voor het EUIPO verwijzen in hun eigen kosten en in de kosten die verzoekster zijn opgekomen in de procedure voor het Gerecht en in de beroepsprocedure voor het EUIPO.

Aangevoerde middelen

- schending van het vereiste van bewijsvoering met het oog op de rechtszekerheid en het beginsel van gewettigd vertrouwen;

- schending van artikel 58 (juncto artikel 18) en artikel 95 van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, respectievelijk gelezen in samenhang met de artikelen 10, 19 en 27 van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 van de Commissie.

Beroep ingesteld op 26 januari 2021 — About You/EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Zaak T-51/21)

(2021/C 98/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: About You GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Mosing, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk Y/O/U YOUR ORIGINAL U — Uniemerkt nr. 10 226 918

Procedure voor het EUIPO: vervallenverklaringsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 19 november 2020 in zaak R 530/2020-5

Conclusies

- een mondelinge behandeling toestaan;
- de bestreden beslissing vernietigen, met als gevolg dat het EUIPO het Uniemerkt in zijn geheel vervallen zal verklaren;
- het EUIPO en, inzien zij intervenueert, de andere partij in de procedure voor het EUIPO verwijzen in hun eigen kosten en in de kosten die verzoekster zijn opgekomen in de procedure voor het Gerecht en in de beroepsprocedure voor het EUIPO.

Aangevoerde middelen

- schending van het vereiste van bewijsvoering met het oog op de rechtszekerheid en het beginsel van gewettigd vertrouwen;
 - schending van artikel 58 (juncto artikel 18) en artikel 95 van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, respectievelijk gelezen in samenhang met de artikelen 10, 19 en 27 van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 van de Commissie.
-

Beroep ingesteld op 1 februari 2021 — Rotondaro/EUIPO — Pollini (COLLINI)**(Zaak T-69/21)**

(2021/C 98/37)

*Taal van het verzoekschrift: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Carmine Rotondaro (Monaco, Monaco) (vertegenwoordiger: M. Locatelli, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Pollini SpA (Gatteo, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk COLLINI — inschrijvingsaanvraag nr. 15 841 091

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 3 december 2020 in zaak R 2518/2019-1

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- de beslissing van de oppositieafdeling bevestigen en verklaren dat het merk COLLINI kan worden ingeschreven als Uniemark voor alle waren van de klassen 18 en 25 zoals opgegeven in inschrijvingsaanvraag nr. 15 841 091;
- het EUIPO verwijzen in de kosten van deze procedure.

Aangevoerde middelen

- schending van de richtsnoeren van de uitvoerend directeur van het EUIPO van 22 september 2017 (besluit nr. EX-17-1);
- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 3 februari 2021 — Bowden en Young/ Europol**(Zaak T-72/21)**

(2021/C 98/38)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partijen: Ian James Bowden (Den Haag, Nederland) en Janey Young (Den Haag) (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren de individuele besluiten van 30 maart 2020 om op hen niet de uitzondering van de nationaliteitsvoorwaarde toe te passen zoals voorzien in artikel 12, lid 2, onder a), van de RAP en dientengevolge hun respectieve arbeidsovereenkomsten op basis van artikel 47 RAP te beëindigen met inachtneming van een opzeggingstermijn die begint te lopen bij “het verstrijken van de overgangperiode”, dat wil zeggen op 31 december 2020 volgens het Terugtrekkingsakkoord;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan onrechtmatigheid van de procedure en van de toegepaste criteria, onjuiste rechtsopvatting, onjuiste uitlegging, het ontbreken van transparantie, duidelijkheid, rechtszekerheid en voorzienbaarheid en niet-nakoming van de verplichting tot behoorlijk bestuur in het kader van de vaststelling van een uitzonderingsprocedure.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van gerechtvaardigde verwachtingen, het ontbreken van een individueel en grondig onderzoek van het dossier, de vaststelling van willekeurige besluiten, misbruik van procedure en het ontbreken van motivering.
3. Derde middel, ontleend aan niet-nakoming van de zorgplicht.
4. Vierde middel, ontleend aan schending van het recht om op doeltreffende wijze te worden gehoord.
5. Vijfde middel, ontleend aan schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het verbod van discriminatie.
6. Zesde middel, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling.

Beroep ingesteld op 5 februari 2021 — Teva Pharmaceutical Industries en Cephalon / Commissie

(Zaak T-74/21)

(2021/C 98/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Israël), Cephalon Inc. (West Chester, Pennsylvania, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: D. Tayar en S. Ortoli, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2020) 8153 final van de Commissie van 26 november 2020 in zijn geheel nietig verklaren;
- de in artikel 2 van het bestreden besluit aan Teva Pharmaceutical Industries Ltd. en Cephalon Inc. opgelegde geldboeten intrekken;
- subsidiair, de aan Teva Pharmaceuticals Industries Ltd. opgelegde geldboete aanzienlijk verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vier middelen aan.

1. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de feiten onjuist beoordeeld, door de overeenkomst te kwalificeren als een restrictie met mededingingsbeperkende strekking.
2. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de feiten onjuist beoordeeld, door de schikkingsovereenkomst te kwalificeren als een restrictie met mededingingsbeperkende strekking.
3. De Commissie heeft artikel 101, lid 3, VWEU onjuist toegepast.
4. De aan Teva en Cephalon opgelegde geldboeten moeten nietig worden verklaard, althans dient de aan Teva opgelegde geldboete aanzienlijk te worden verlaagd.

Beroep ingesteld op 5 februari 2021 — Cargolux / Commissie

(Zaak T-80/21)

(2021/C 98/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luxemburg) (vertegenwoordigers: G. Goeteyn en E. Aliende Rodríguez, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de Unie, vertegenwoordigd door de Commissie, gelasten de schade te vergoeden die Cargolux heeft geleden doordat de Commissie heeft nagelaten om, ter uitvoering van het arrest van 16 december 2015, Cargolux Airlines International SA/Commissie (zaak T-39/11), de overeenkomstig artikel 266 VWEU verschuldigde bedragen aan verdragingsrente en aan samengestelde rente te betalen, en derhalve de Unie gelasten overeenkomstig artikel 266, tweede alinea, VWEU, artikel 268 VWEU en artikel 340, tweede alinea, VWEU de volgende bedragen te betalen:
 - i. een bedrag gelijk aan de verschuldigde verdragingsrente, te weten rente over een bedrag van 39 900 000 EUR tegen de door de Europese Centrale Bank op 1 november 2010 voor haar herfinancieringstransacties gehanteerde rentevoet (te weten 1 %), vermeerderd met 3,5 %, voor de periode tussen 15 februari 2011 en 5 februari 2016 — hetgeen resulteert in een bedrag van **8 075 972,03 EUR**, — althans tegen de rentevoet die het Gerecht passend acht;
 - ii. een bedrag gelijk aan het te betalen bedrag aan samengestelde interest, te weten rente over het bedrag van de verschuldigde verdragingsrente over de periode tussen 5 februari 2016 en de datum van daadwerkelijke betaling door de Commissie van het gevorderde bedrag (of, indien het Gerecht afwijzend beslist op het verzoek van Cargolux om het bedrag van de verschuldigde verdragingsrente te laten lopen vanaf 5 februari 2016, ten minste over de periode tussen de datum van het verzoekschrift en de datum van daadwerkelijke betaling door de Commissie van het gevorderde bedrag), tegen de door de Europese Centrale Bank op 1 november 2010 voor haar herfinancieringstransacties gehanteerde rentevoet (te weten 1 %), vermeerderd met 3,5 % (althans tegen de rentevoet die het Gerecht passend acht);
- de Commissie te verwijzen in alle kosten die Cargolux in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij één middel aan, waarmee zij betoogt dat overeenkomstig artikel 266, tweede alinea, VWEU, artikel 268 VWEU en artikel 340, tweede alinea, VWEU op de Commissie een niet-contractuele aansprakelijkheid rust tot betaling aan Cargolux van een vergoeding gelijk aan het bedrag van de verschuldigde verdragingsrente en het bedrag van de samengestelde rente.

Beroep ingesteld op 8 februari 2021 — QF/Commissie**(Zaak T-85/21)**

(2021/C 98/41)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* QF (vertegenwoordiger: S. Orlandi, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit om haar naam niet te plaatsen op de reservelijst van intern vergelijkend onderzoek COM/03/AD/18 nietig te verklaren;
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan het ontbreken van een relevante motivering. De motivering bestaat immers uit letterlijke beoordelingen die niet overeenstemmen met de toegewezen punten. Bovendien heeft de jury vóór de toetsen geen beoordelingscriteria meegedeeld, zodat noch de verzoekende partij noch het tot aanstelling bevoegd gezag in staat was om de rechtmatigheid van die criteria te controleren.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van het beginsel van gelijke behandeling. In dit verband wordt met name betoogd dat de jury na de toetsen de door haar leden toegewezen punten heeft gewijzigd op basis van een beoordelingstabel, terwijl die tabel juist de gelijke behandeling van kandidaten zou verzekeren.
3. Derde middel, ontleend aan een kennelijke beoordelingsfout van de jury, aangezien zij niet de kennelijke incoherenties tussen de letterlijke beoordeling en de cijfers met betrekking tot de vergelijking met soortgelijke beoordelingen van andere kandidaten rechtens genoegzaam heeft kunnen rechtvaardigen.

Beschikking van het Gerecht van 28 januari 2021 — MS/Commissie**(Zaak T-602/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 98/42)

Procestaal: Duits

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 404 van 30.11.2020.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL